

скитали изъ нея, но мечката не видѣли. Привечеръ потеглили обратно, капнали отъ умора.

Стигнали до една кръчма и решили да пренощуватъ въ нея, а на другия день пакъ да отидатъ да дирятъ мечката.

Нощували, яли, пили и на сутринята трѣбвало да се разплащатъ. А нѣмали пукната пара въ джобоветѣ си.

— Слушай,—казали тѣ на кръчмаря. Ще убиемъ мечката, ще продадемъ кожата ѝ и ще ти платимъ.

Той нито ги знаелъ, нито ги познавалъ и не се съгласилъ.

— Ще ми заложите,—рекълъ имъ — едната пушка, а съ другата идете на ловъ.

Двамата приятели нѣмало що да правятъ и се съгласили. Заложили пушката на по-младия и потеглили отново къмъ гората.

Щомъ навлѣзли въ нея, — не щешъ ли — на среща имъ мечката. Голѣма, рунтава и страшна мечка.

По-младиятъ ловецъ се разтреперилъ и бързо почналъ да се катери по едно дърво.

Стариятъ забравилъ пушката и легналъ на земята, като се престорилъ на умрѣлъ.

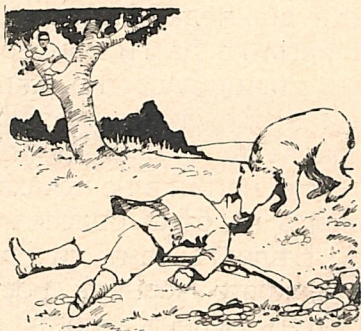
Мечката дошла при него, помирисала го по ушитѣ, по носа, по челото и си отминала.

Когато се изгубила изъ гората, младиятъ слѣзълъ отъ дървото, доближилъ се до приятеля си, който още не смѣлъ да се помръдне, и го попиталъ:

— Какво ти прошепна мечката?

Стариятъ отвърналъ:

— Каза ми: „Не залагайте кожата на жива мечка“.

Хр. Спасовски